
URL: <http://urakparaki.com/?m=4&ID=94757>

ავტორი: ბავშვი შორეულ დაბიდან
ქანრი: პოეზია
გამოქვეყნების დრო: 2016-10-03 00:04:42

ს+ნ=შ

დიდი ქალაქის
აბლავებულ ავტოსგრალებში,
პირველყოფილი სიჩუმის და სიმშვიდის აქეთ,
ოცდაათი და
კიდევ მეტი წელიწადია,
დაძინების წინ საკუთარ თავს
ვპირდები ხოლმე,
წაგიყვან-მეთქი
საძმერხლიას დაბურულ გვეში
და იმ გიგანტურ წიფელს გაჩვენებ,
რომლის ქერეჭბე
წვერმოკაკულ, ბასრი ჯაყვათი,
სულის შებერვით ამოვკვეთე ინიციალები:
ს+ნ=შ

დრო უღმობელი
ღერღილივით ფქვავს დაპირებებს

ან მე,
სამოცში გადამდგარი, ვაგყუებ სანდრო,
თხუთმეტეოდე წლის სანდროუკას
ან
ჩემი ცოდვით საგსე სიბერე.

მიდის,
გრძელდება უსამველოდ
და იწელება,
მთის ჩიგთა ბარად კვდომების ქამი.